

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124010855
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124010855.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.03.2025, sp. zn. 1T/43/2024 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.06.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 (ďalej len Tr. zák.), ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX po XX:XX hod. v C. na ul. D. v budove D. E., poškodil vstupné elektronicky otvárateľné posuvné dvere na fotobunku vedúce do priestorov D. E. z ul. D. použitím fyzickej sily pôsobiacej z vnútornej strany dverí tak, že sa dvere pokúšal rukami otvoriť do strán, čo sa mu nedarilo, následne začal do dverí opakovane kopať pravou nohou a udierať pravou rukou zovretou v päšť, v dôsledku čoho poškodil hornú vodiacu lištu dverí s elektromotorčekom a vylomil vrchnú časť tesnenia dverí, pričom dvere zostali prehnuté smerom von do ulice, čím poškodenej spoločnosti F. G. H., G. G. C., I. E. XXXX, C. XXX XX, IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu vo výške 3.209,10 Eur.

Za to mu bol podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. zistiť poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému nahradiť škodu poškodenej spoločnosti F. G. H., G. so sídlom C., I. E. XXXX, IČO: XX XXX XXX škodu v sume 100,- eur a poškodenej spoločnosti J. – G. I., J. so sídlom H. – G. K., I. XX, IČO: XX XXX XXX škodu v sume 3 109,10 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú spoločnosť F. G. H., G. so sídlom C., I. E. XXXX, IČO: XX XXX XXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a to čo do výroku o treste a výroku o náhrade škody voči obom poškodeným. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s výškou uloženého trestu ani s jeho zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uložený trest považoval za neprimerane prísny. Podľa jeho názoru v danom prípade by mu mohol byť uložený aj alternatívny trest nespojený s trestom odňatia slobody. Konštatoval, že súd I. stupňa v písomných dôvodoch rozsudku uviedol, že obžalovanému nemohol uložiť samostatný trest, ktorým by ho postihol na majetku, teda peňažný trest, prípadne iný alternatívny trest v podobe povinnej práce, pretože v čase rozhodovania súdu bol práceneschopný a preto by trest povinnej práce mohol byť sťažný, resp. úplne

zmarený. K tomuto uviedol, že obžalovaný v súčasnosti už je práceschopný a teda odpadla prekážka uloženia trestu povinnej práce, s ktorým by obžalovaný súhlasil. Pokiaľ bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, tento obžalovanému sťaží, resp. úplne znemožní nahradiť poškodeným škodu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. s tým, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží primeraný alternatívny trest.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, obhajca zotrval na dôvodoch uvedených v písomne podanom odvolaní, predložil dohodu o pracovnej činnosti obžalovaného, ktorý uzatvoril pracovnú zmluvu so zamestnávateľom H. G., G. H., z ktorej vyplýva, že túto pracovnú zmluvu má uzatvorenú na dobu určitú od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v rozsahu 10 hodín týždenne, pričom odmenu má stanovenú na 4,75 eur brutto za každú odpracovanú hodinu. Náhradu škody obžalovaný neuhradil.

Zástupca krajského prokurátora k osobe obžalovaného doplnil, že tento bol v L. odsúdený za nedovolené obchodovanie s omamnými látkami. Odvolanie nepovažoval za dôvodné, keďže doterajšie odsúdenia a aj výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody obžalovaného neodradili od páchania trestnej činnosti a preto účel trestu nemôže byť splnený žiadnym alternatívnym trestom a okrem toho uviedol, že obžalovaný sa predmetného trestného činu mal dopustiť v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu a preto trest odňatia slobody uložený mu v dolnej štvrtine zákonnej trestnej sadzby nemožno považovať za neprímerane prísny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. odpovedal kladne. Súd I. stupňa v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. toto vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonával len ohľadne trestu a náhrady škody.

Tento postup súdu bol v súlade so zákonom a správne potom súd I. stupňa konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinného od 06.08.2024 (ďalej len Tr. zák.), pretože okrem uznania viny obžalovaným jeho vina bola preukázaná aj ďalšími vykonávanými dôkazmi v prípravnom konaní.

Obžalovaný podal odvolanie len čo do výroku o treste a náhrade škody a preto krajský súd preskúmal len tieto výroky napadnutého rozsudku a konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov pokiaľ ide o ukladanie trestu a náhrady škody, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák., a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Súd I. stupňa správne konštatoval, že obžalovaný má v registri trestov 4 záznamy. Pokiaľ ide o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/50/2009 zo dňa 05.05.2009, obžalovaný bol pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený úhrnný podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, v ktorej sa osvedčil a v tomto prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/56/2018 právoplatným 01.09.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, pričom tento trest mu bol nariadený dňa 07.07.2020. Tretím odsúdením bol rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/42/2019 zo dňa 16.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/3/2020, kde mu bol za zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Posledným odsúdením je rozsudok Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T/56/2020 zo dňa

07.10.2020 v spojení s uznesením Krajského soudu v Nitře sp. zn. 2To/77/2020, když byl uznán vinným pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a byl mu uložen nepodmínečný trest odnětí svobody ve výměře 1 rok so zaraďením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z týchto troch trestov bol odsúdený uznesením Okresného soudu Trnava sp. zn. 8Pp/19/2022 zo dňa 24.08.2022 podmíenečne prepustený s probačným dohľadom a bola mu uložená skúšobná doba podmíenečného prepustenia v trvaní 3 roky, t.j. do 24.08.2025 a probačný dohľad v trvaní 1 rok. Okrem toho bolo zistené, že dňa 08.12.2023 bol postihnutý aj pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, začo bol postihnutý blokovou pokutou vo výške 30,- eur.

Na základe horeuvedených skutočností správne súd I. stupňa pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby 0 až 2 roky uvedenej v § 245 ods. 1 Tr. zák. Pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval a vzhľadom k tomu, že urobil vyhlásenie o vine, priznal mu aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. U obžalovaného zistil tiež jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože bolo preukázané, že obžalovaný je špeciálny recidivista opakovane páchajúci majetkovú trestnú činnosť. Keďže skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmíenečného prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu, poukázal súd I. stupňa na ustanovenie § 49 ods. 3 Tr. zák. (správne malo byť § 49 ods. 2 Tr. zák.), podľa ktorého ustanovenia sa ustanovenie ods. 1 nepoužije (možnosť uloženia podmíenečného trestu), ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmíenečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmíenečného prepustenia z výkonu trestu odnětí svobody. Konštatovanie súdu I. stupňa, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom páchajúcim najmä majetkovú trestnú činnosť je správne a aj odvolací súd dodáva, že obžalovaný, ktorý bol z predchádzajúceho výkonu odnětí svobody podmíenečne prepustený dňa 24.08.2022 sa už dňa 08.12.2023, teda po roku a pol dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, ktorou spôsobil škodu. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený v jednej štvrtine trestnej sadzby vo výměre 5 mesiacov, považoval aj odvolací súd za správny a zákonný zohľadňujúci všetky kritériá ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. Aj zaraďenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odnětí svobody so stredným stupňom stráženia je v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v súlade so zákonom, pretože obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin. Aj podľa názoru odvolacieho soudu alternatívny trest či už trest povinnej práce alebo trest peňažný nie sú postačujúce na prevýchovu obžalovaného vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život, keďže ani predchádzajúce nepodmíenečné tresty odnětí svobody zrejme nemali na neho dostatočný vplyv a aj napriek tomu, že mu bola daná šanca v podobe podmíenečného prepustenia z predchádzajúcich trestov, nedokázal viesť riadny život a dopustil sa ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. S poukazom na tieto skutočnosti je odvolací súd toho názoru, že podmienky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie budú dosiahnuté iba skutočným výkonom trestu.

Odvolací súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal aj výrok o náhrade škody, ktorým bol zaviazaný uhradiť poškodenej spoločnosti F. G. H., G.. škodu v sume 100,- eur a spoločnosti J. – G. I., J.. H. škodu v sume 3 109,10 eur a dospel k záveru, že tento je správny a zákonný. Obe spoločnosti si uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas do skončenia vyšetrovania, pričom poškodená spoločnosť F. G. H., G. si uplatnila celkovú škodu v sume 3 209,10 eur za poškodené dvere. Bolo preukázané, že táto škoda v sume 3 109,10 eur bola poškodenej spoločnosti uhradená prostredníctvom poisťovne a preto zostalo neuhradených tejto spoločnosti iba 100,- eur, ktorú správne súd I. stupňa zaviazal obžalovaného uhradiť tejto spoločnosti a spoločnosti J. z titulu likvidácie poisťovnej udalosti priznal škodu v sume 3 109,10 eur. Správne súd I. stupňa rozhodol aj o odkázaní so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú spoločnosť F. G. H., G. na civilný proces, keďže si uplatnili aj škodu, ktorá im už bola refundovaná. Okrem toho odvolací súd poukazuje aj na vyjadrenie samotného obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 11.03.2025 sa k prečítaným nárokom na náhradu škody vyjadril tak, že súhlasí s uplatnenými nárokmi na náhradu škody. Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.